

بسم الله الرحمن الرحيم

زوال رژیم یهود، تصمیم نظامی می‌طلبد که حکام سرزمین‌های اسلامی به تأخیرش می‌اندازند!

(ترجمه)

عملیات "طوفان الاقصی" روز شنبه در جنوب سرزمین مبارکه، جای هیچ تردیدی باقی نگذاشته است که اشغال فلسطین تاکنون تنها یک تصمیم سیاسی بوده، آنهم از طریق حفاظت رژیم یهود و تصمیم نظام‌های دست‌نشانده برای عدم اقدام مناسب برای نابودی اراده مزدوری. بلی، تصمیم نظام‌هایی که همواره برای این تصمیم توجیه خیالی آورده و بر این توهم بزرگ هستند که امت ضعیف بوده و دشمن‌اش قوی است، با وجود این که در امت ضعیفی وجود نداشته، جز حضور خودشان و دشمن ضعیف، سست و بزدلی که هیچ قوتی در آن‌ها وجود ندارد.

در مورد واقعیت این رژیم بزدل، تصویری از وقایع روز شنبه کافی است! یک شکست استخباراتی و امنیتی برای کسانی که به عنوان یکی از قدرت‌مندترین دستگاه‌های استخباراتی جهان معرفی و چنین شایعه شده بود که ارتش آن، شکست‌ناپذیر است؛ درحالی که مجاهدان وقتی داخل شهرک‌ها شدند، گویا در آن‌جا ارتشی وجود نداشت، سلاح‌های شان کر و تانک‌های شان بی‌سروصدا بود تا اثبات کند که این رژیم از نظر امنیتی، نظامی و روحی شکست خورده و برای کسانی که جنگ‌شناس هستند، واضح ساخت که برای رژیم یهود هیچ اساسی در کار نیست، فقط سلاح گرم داشته که رو به اتمام است. نتنها در روز شنبه از بایدن برای گنبد آهنین خود کمک مالی خواست؛ گنبدی که بلافاصله ماند. جنگ‌های شان با تکنالوژی و پول تقویه می‌شود. در جنگ میل واقعی نداشته و از عقیده و باور شجاعت برخوردار نبوده و خسارت‌های انسانی برای شان غیرقابل تحمل بوده و روحیه شان سقوط کرده است؛ زیرا آن‌ها اهل فلسطین نیستند. اگر برای شان زندگی مجلل‌تری نسبت به کشورهای اصلی شان در آنجا فراهم نشود؛ هرگز در آنجا نخواهند ماند؛ زیرا آن‌ها حریص‌ترین مردم نسبت به زندگی دنیا هستند. بنابر این، در هنگام هر حادثه‌ای، فرار خوی و عادت شان است؛ بلکه آشفتگی این رژیم و سهولت پایان بخشیدن به آن در هنگام نبرد بزرگ، بسیاری را شگفت‌زده خواهد کرد و چه بسا، از تحمل رنج طولانی و سهولت زوال این رژیم تأسف و ندامت کشید.

اما نیروی امت، لازم نیست که در مورد آن زیاد صحبت شود؛ بلکه خلاصه آن اقدام چند صد نفری است که دیروز انجام دادند، یا هزار نفری. هرچند در برخی از گزارش‌ها آمده است که تعداد مهاجمان تقریباً به 250 مجاهد می‌رسید؛ اما آنان در ساخت و ساز وسائل تا جایی که توانائی داشتند، خلاقیت به خرج داده و با عقیده و شجاعت سرآمد بودند و توانستند که ارتش شکست‌ناپذیر دشمن را حیرت‌زده کرده و در ظرف چند ساعت، آن را تا سرحد فلج برسانند. پس اگر امت اسلامی به تمام و کمال وارد میدان نبرد شود، چه خواهد شد؟! امتی که از نظر تعداد، پول و مردان بدیل نداشته و رژیم یهود را از هرسو احاطه کرده و در قلب آن، سرزمین مبارکه فلسطین است و در میان این امت، ارتش‌هایی است که در انتظار حرکت و شیرمردانی آماده در کمین و میلیون‌ها انسان بوده که در سرحد جوشش حتی از سرعت جوشش پا فراتر گذاشته اند.

شکست این رژیم، چیز جدیدی نیست. این شکست در هر رویارویی با مسلمانان؛ هرچند کوچک و جزئی باشد، تکرار می‌شود و این دلیل برای قضاوت کردن به سست بودن این رژیم و نابودیش و قابلیت آن برای متلاشی شدن کافی بوده. رژیم یهود یک گروه پراکنده‌ای بیش نبوده که فکر می‌کنیم متحد هستند؛ درحالی که دل‌ها و خواسته‌های شان پراکنده و باهم متضاد اند.

از سوی دیگر، حوادث حماسه‌آفرین در میان امت زیاد است؛ حتی اگر جزئی بوده یا توسط یک جناحی انجام شده باشد؛ اما این قهرمانی‌ها در عملکردشان بسیار بزرگ بوده اند. افغان‌ها با ابرقدرت‌ها جنگیده و آن‌ها را کوچ دادند و مقاومت عراق، بینی اشغالگر امریکا را به خاک آلوده ساخت. منطقه قره باغ بیش از سی سال در اشغال ارمنیان سپری کرد تا آن که آذری‌ها در ظرف چند ساعت آن را آزاد کردند. در اکتوبر 1973م مانند اکتوبر روز شنبه 2023م، قهرمانان، رژیم یهود را با شگفتی‌ها غافلگیر کرده و آن را مات و مبهوت کردند که به وضوح نشان می‌دهد که اگر امت وارد نبرد شود، عملکردش چشم‌گیر خواهد بود، معیارها را متلاشی ساخته و از محاسبات فراتر می‌رود و حد و مرزها را زیر پا خواهد گذاشت؛ مگر آنچه را که نظام‌های دسیسه‌ساز محدود کرده اند.

مشکل هرگز در قدرت ما یا قدرت آن‌ها نبوده؛ بلکه مشکل در معیار سنجش تحریف شده است. قدرت آن‌ها توهمی بیش نبوده که نظام‌های دست‌نشانده بدان حریص و علاقه‌مند بوده و ضعف ما، توهم و دروغی است که نظام‌های دست‌نشانده نیز بر آن بسیار حریص هستند. هم‌چنان این رژیم‌ها بر مقایسه کردن میان مردم غیرمسلح فلسطین و ارتش یهودیت حریص پافشاری کرده و امت، ارتش و نیروهایش را از این طور محاسبات حتی از تصورات بیرون راندند و در نتیجه، امت از قوی‌ترین سلاح‌ها و بزرگ‌ترین ابزار خود دست کشید.

یکی از خطرناک‌ترین چیزهای که نظام‌های موجود در سرزمین‌های اسلامی را به وحشت و ترس می‌اندازد، همین حوادث و مواضع قهرمانانه و تکان‌دهنده‌ای است که امت را نشاط بخشیده و احساس عزت، وحدت و امید به آزادسازی نزدیک می‌دهد. با وجود این که مردم می‌دانند که تنها مانع سر راه‌شان، حکام شان بوده و در نتیجه، این رژیم‌های حاکم در این رویدادها و حوادث چیزی جز شکاف و متزلزل شدن بدنه خود مانند رژیم یهود ندیده اند. می‌بینیم که هر بار سعی می‌کنند تا این رویدادها و این حالات را به دهلیزهای سیاست سوق داده و با دسیسه‌ها احاطه کرده و نتایج آن‌ها را به خواسته‌های ارزان و چارچوب‌بندی در طرح‌های آماده و پروژه‌های بین‌المللی بسیج کنند تا هر پیروزی را تا حد توان خود به شکست مبدل ساخته و در راه جلوگیری از هر موفقیتی، از هیچ تلاشی دریغ نورزند.

بدون شک، آزادسازی سرزمین مبارک غیر ممکن نبوده؛ بلکه به یاری و کمک الله سبحانه و تعالی آسان و نزدیک است؛ اما می‌طلبید که امت با دورانداختن فکره وطن‌پرستی و میهن‌پرستی و نابودی مرزها و سیم‌خوارهای مرزی از اذهان با مفاهیم اسلامی خود پایبندی نشان داده تا خود به خود این مرزها و افکار شوم از روی زمین واقعیت ناپدید شوند. باید امت بداند که ابزارهای آزادسازی‌اش، همان قدرت‌ها و ارتش‌هایش است که از مدت‌ها بدینسو از نبرد کنار زده شده و وارد میدان نبرد نشده اند. اکنون زمان آن فرا رسیده که وارد نبرد شوند و این مبارزه را جنگ نه بلکه نبرد می‌نامیم؛ زیرا حد و مرز این رژیم مسخ، یک نبرد بزرگ است نه بیشتر. این رژیم مسخ با قدرت خود نمی‌تواند دوام بیاورد؛ بلکه دوام وی در اثر همان همکاری‌های حکام مزدور و دست‌نشانده

است. رژیم یهود یک رژیم بزدل بوده که تاب تحمل هیچ خسارت انسانی را نداشته و هر خسارت انسانی، باعث می‌شود که آن‌ها و حامیان شان را متلاشی و پراکنده گرداند.

بنابر این، مسئولیت امت است که پیشتازان شجاع و نیروهای رزمنده خود را در آغوش بگیرند و قهرمانان خود را از چپ و راست کمک کرده و برای تراکم قهرمانی‌های جدید فرزندان خود حرکت کنند. ما خصوصاً اهل قوت و قدرت را در میان امت یادآور می‌شویم؛ همان کسانی که وقت بازکردن و شکستن غل و زنجیرها برای شان فرا رسیده تا الله سبحانه و تعالی از آنان آنچه را که می‌پسندد، ببیند و مردم هم، روز فرار بزرگ را ببینند. تنها روز فرار بزدلان موجود در رژیم یهود را نه؛ حتی فرار اولیاء و دوستان شان اعم از حکام بزدل و نظام‌های دست‌نشانده را نیز شاهد باشند! روز نصر بزرگ و ادای نماز در مسجدالاقصی آزاد شده را ببینند باشند و این بر الله سبحانه و تعالی سخت نیست.

﴿إِن يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِن يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرْكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ [آل عمران:

[160]

ترجمه: اگر الله شما را یاری کند (همان گونه که در جنگ بدر یاری کرد) هیچ کس بر شما چیره نخواهد شد، و اگر خوارتان گرداند (و دست از یاریتان بردارد، همان گونه که در جنگ احد چنین شد) کیست که پس از او شما را یاری دهد؟ و مؤمنان باید

تنها بر الله توکل کنند و بس.

برگرفته از شماره 464 جریده الرایه

نویسنده: استاد یوسف أبوزر

مترجم: محمد مزمل